

ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐ - ஐஐஐஐஐஐஐஐ

சலம்வால் இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. வீட்டின் குறுக்கே நடுக்கே நடந்து கொண்டிருந்தாள். பிள்ளைகளுக்கு அர்த்தமில்லாமல் எரிந்து விழுந்தாள். வளையே சன்னெள்ள கணவனை நோன்பென்றும் பாராமல் மனதுக்குள் திட்டித் தீர்த்தாள். தன்னதைத் தானே நொந்து கொண்டாள்.

-என்ன செய்யஸ கையில்..மடியில் இருந்தா.. நானும் இவங்களைப் போல.. வீசி.. சலெவழிச்சிருப்பனே. என்ன செய்ய.. எனக்கு வந்து வாய்ச்சது அப்படி.. இயலாமையுடன் நீண்ட பெருமச்சு எட்டிப் பார்த்தது.

- சலம்வாவுக்கு இப்போதுள்ள பாரிய பிரச்சினை பக்கத்து வீட்டுதான். பக்கத்து வீட்டு சகீனா குடும்பத்தினர் நடத்த வரக்கத்ததை தாண்டி ஒருபடிமலே நிற்பவர்கள் - பணம் மனம் திறந்து புழக்கத்திலிருந்தது.. பச்சைக்கன்றாலும் பெருமலை இல்லாதவர்கள்.

சலம்வாவுக்கு அப்படியில்லை. எண்ணி.. எண்ணி சலெவழிக்க வண்பிய நிர்ப்பந்த நிலை. பொருளாதாரம் கடுமையாக இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. சலம்வின் கணவர் சமீர் மாத சம்பளமாக சிறிய வருமானத்தையே பெறுபவர். இறவை விசுவாசம் மிகுந்தவர். ஏதையற்றியும் அலட்டிக் கொள்ளாமல் - தான் உண்டு - தன் வலையைண்டு என்று இருப்பார்.

சலம்வின் திருமணம் அழகாகத்தான் நடப்பெற்றது. மணமான புதிதில் பெற்றோரின் பொலிவு இவளிடத்தில் இருந்தது. காலப் போக்கில் மட்டுமே பிள்ளைகளுக்கு தாயாகி வளப்பு போய் -வறுமலை வந்து ஓட்டிக் கொண்டது. அத்தோடு இயலாமலை - பொறுமலை -

எரிச்சல் போன்ற குணங்களும் கபடிக் கொண்டே வந்தன.

இவளின் போக்கு இப்படி என்றாலும் – பக்கத்து வீட்டார்கள் இவளிடம் மிகவும் கண்ணியமாகவும் – அன்பாகவும் நடந்து கொண்டனர். நிறைய உதவிகள் – கொடுக்கல் என்று பரந்த மனதளவில் நடந்து கொண்டனர்.

அவர்கள் சிய்யும் உதவிகள் இவளுக்கு ஒரு தாழ்வாச சிக்கலை ஏற்படுத்தியிருந்தது. ”என்னடே இயலாமையை சூட்டிக்காட்டுகின்றனரோ—” சந்தகேகித்தாள்.

அவர்கள் இவளுக்கு கொடுக்கும் உயர்தர திண்பண்டங்களை ருசித்து- ருசித்து- சபித்தாள். பொறாமடைபட்டாள். அவர்கள் விதவிதமாக உடையணிந்து சின்று வருவதை கதவா இடையினால் பார்த்து பெருமபிச்சிறிவாள். ஒருவரது பெறுமானம் உடையிலும் – உணவுப் பண்டங்களிலும் தான் உள்ளதென்று நிர்ணயித்தாள். ஆனால் தன் வீட்டுப் பெறுமானம் அவளுக்குப் புரியவில்லை.

ரமழான் வரும் வரகை காத்திருந்தாள். ரமழான் மாதத்தில் மாதிரம் ஸதகா கொடுக்கும் பணக்காரர்களை நம்பியிருந்தாள்.

சகீனாவாக்கு நல்ல உயர்தர உணவுகளைக் கொடுத்து அசத்த வேண்டாமென்று எண்ணியிருந்தாள். ஆனால் ஏதோஸ. இவளது போதக காலம் – கைகள் காயந்து போய்க் கிடந்தன.

”கணவன் சமீரிடம் கடமையாக திட்டு வாங்கிக் கொண்டாள். விரலுக்குதக்க வீக்கம் வேண்டும்” என்றான்.

”அழகிய குணமுடையவர்களே உங்களில் சிறந்தவர்” என்று நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கபறவில்லையா....? எடுத்துரைத்தான்.

”மற்றவர்களைப் பார்த்து சும்மா சும்மா வயித்திரிச்சல் படாம – வீட்டையும் பிள்ளைகளையும் ஒழுங்கா கவனிஸ்” கடகடுத்தான்.. என்றாலும் இவளுக்கு

இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

”ஒங்களுக்குத்தான் வகைகம், மானம், சபுடும் – சொரண எதுவுமே இல்லையே.... அவங்க தாரத நல்லா தின்னுநீங்க.. திருப்பிக் கொடுக்கணும் என்ற எண்ணமே--- இல்லையே— புலம்பினாள்.

யாருடி இவ ஒன்ற நல்லாப் புரிஞ்சிக் கோஸ நமக்கு கிடசைச்ச மாதிரி பக்கத்து வீட்டு மனுஷங்கள் வறே யாருக்கும் கிடகைக்மாட்டாங்கஸ. இருக்கிறத விட்டு விட்டு பறக்க நினகைக் காமஸ யாருட மனமும் நோவாமஸ நடந்து கொள்ள பாரு – உபதேசித்தான்.

”எனக்கு அதிலெல்லாம் திரியாது.. எப்பி சரிஸ எந்த வழியில சரிஸ அவங்களுக்கு நாமளும் கொடுத்து எனட லவெல.. பவென்ஸ் பண்ணும்..”

”கிளிப்பிள்ளைக்கு சொல்ற மாதிரி சொல்றன்.. இவ புடிச்ச முயலுக்கு மபிணு காலன்னு நிற்கிறா.. உன்ன மாதிரி பொம்பளகைளால தான் பாதி கணவன் மாருங்க திசமைறி போறாங்கஸ சஸே ஞாயித்து கிழமை சரிஸ வீட்ட இருக்க.. முடியல..” கொளுத்தும் வயிலையும் பொருட்புத்துவன் சரேட்டை மாட்டிக் கொண்டு – பள்ளியில போய் நிம்மதியாக இருக்கலாம். என்று மனம் நொந்தவாறே வளையே சனென்றான்.

பகல் இரண்டு மணிக் குப்போன சமீர் மாலஜைந்து மணிக் குவீடும் திரும்பினான். கையில் ஏகப்பட்ட பார்சல்களைச் சும்ந்த சொப்பிங் பகைகுகள் ஸ வாய்பைப் பிளந்தபடி நின்றிருந்த சலமாவிடம் பார்சல்களை ஒப்படைத்தவன் எதுவும் பசோமலஸ குளிப்புற காச குளியலறையை நோக்கிச் சனென்றான்.

அவசர அவசரமாக அவற்றினபைப் பிரித்து பார்த்தவள் இன்ப அதிர்ச்சியில் சிலயாகி போனாள். அவள் கனவூ கண்ட வித விதமான உணவூப் பண்டங்கள் ஸ. இனிப்பு வகைகள் ஸ

சலமாவின் மபிளையில் மின்னலென ஒரு யோசனையை சட்டென ஒரு அழகான பெரிய பீங்கானை எடுத்துள்ளாள்.

அது அவளது திருமணத்துக்கு கிட்டத்தட்ட ஆறு பீங்கான்களில் ஒன்று. அவசர அவசரமாக.. எல்லா உணவு வகைகளிலும் சிறிது சிறிதாக எடுத்துப் பீங்கான் நிறைய வைத்தவள்.. சகீனாவின் வீட்டுக்கு விரைந்தாள்.

வாசலில் ஓதிக் கொண்டு இருந்த சகீனாவின் கணவர் இவள்கைக் கண்டு உள்ளே போய் மனைவிக் கு மஸஜேக் கொடுக்கலு. சகீனா முகம் மலர வாசலில் வந்து வரவற்றேறாள்.. சலமா முகத்தில் பரூமபை பொங்க!

"பரிசா.. ஒண்ணுமில்லல இன்னிக் கு சண்டதோனலே எங்கட ஹஸ்பன் சொப்பிங் போனாருல அப்படியே பிள்ளைங்க.. விரும்பினத வாங்கிகிட்டு வந்தாரு.. அதுதான்.. உங்கள நனைவுக்கு வந்துச்சி.. இந்தாங்கலு கொடுத்து விட்டு மின்னலனெ மறந்தாள்.

அப்போதுதான் --- குளித்து விட்டு தலையைத் துவட்டியவாறே வந்த சமீர்...
"என்ன எல்லாம் பிரிச்சி பாத்தியா...?"

"ஓ பார்த்தனே.. கல்யாணத்துக்கு பிறகு இன்னிக் குத்தான் உருப்பட்டியான ஒரு வலே சஞ்சிருக்கீங்க..."

"நல்ல.. கத.. நான் எப்படி.. இவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கில கொடுத்து வாங்குறது.. உன்னோட கரகரப்பு தாங்க ஏலாம.. பள்ளியில போய்.. யோசனையுடன் இருந்தனோ.. அப்போ பள்ளிக் கு வந்த சகினாட ஹஸ்பன் எனட முகத்தபைப் பாத்திட்டுக் கொஞ்சம் இங்கயே இருங்க என்றவர் திரும்பி வாரப்போ இதெல்லாம் கொண்டு வந்து அன்பா தந்தாரு.. பரிய மனுஷன் பரிய மனுஷன் தான். இப்படி புரிந்துணர்வுள்ள பக்கத்து வீட்டு கிடகைக் நாம.. என்ன நல்லது பண்ணினோமோ.. யாலல்லாஹ்.. அவன் சொல்லிக் கொண்டே போக.. சலமா விக் கித்து வாயடத்துக் கணிக் குறுகி நின்றாள்.

- பாத்திமா நளீரா - வீரகசேரி ஞாயிறு வாரவெளியீட்டு - 12/July/2015

source: <http://fathimanaleera.blogspot.in/2015/08/blog-post.html>